

nemført. Jeg maa da gaa ud fra, at samtlige Partier her i dette Ting ville være villige til at arbejde paa at faa Skoleloven gennemført, og jeg haaber, at den højtærede Minister ogsaa vil slutte sig dertil. Men bliver det Haab opfyldt, at hele Tinget her slutter sig til Lovforslaget, og vil den højtærede Minister tilgive os en virkelig Støtte i Sagen, haaber jeg, at det andet Ting ogsaa vil finde, at her staar det over for et af Tidens Krav, og derfor sammen med os vil slutte sig om Skolelovsforslaget, saa der kan komme et virkelig Resultat ud deraf, som jeg tror vil blive til Gavn for Skolen her i Landet og i Virkeligheden ogsaa til Gavn for Befolkningen. Lovforslaget, som det her foreligger, er et af Beviserne for, at vi fra Venstres Side ønske at faa Samlingen til at forløbe saaledes, at den kan bringe sine gode og gavnlige Frugter. Det er et af Beviserne for, at vi virkelig staa her i denne Sal med en udstrakt Haand til Forhandling og Arbejde. Hermed være Lovforslaget anbefalet til det høje Tings og til den højtærede Kultusministers Velvilje.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmændene for Ringkøbing Amts Iste Valgkreds (S. C. Christensen) og for Præstø Amts Iste Valgkreds (Svend Høgshøj) forelægge Forslag til Lov om Egteskabs Indgaaelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgshøj): De Grunde, der bevægede min ærede Medforslagsstiller og mig til i Fjor at forelægge det lille Lovforslag, som formentlig vil være i ærede Medlemmers Grindring om Tillæg til Loven af 13de April 1851 om Egteskabs Indgaaelse, ere endnu til Stede. Vi mene fremdeles, at den Ordning, vi for Tiden have her i Landet med Hensyn til Formen for Egteskabs Indgaaelse, er uholdbar. Vi mene, at den Kirketvang, som ikke at sige Kirketugt, som der i saa Henseende herster, bør afløses af kirkelig Frihed. Da vi mene, at denne vor Opfattelse staa vi ikke ene med, men at den er udbredt i vide Kredse i vor Folk, ikke mindst i de Kredse, der ere mest kirkelig interesserede. Vi tro ikke at tage fejl i, at ogsaa den højtærede Kultusminister i den Tid, der er forløben, siden vi sidst forhandlede om denne Sag, har modtaget Vidnesbyrd desangaaende. Den højtærede Minister udtalte da ogsaa selv under Sagens

Behandling i Fjor, at man meget godt kunde indrømme, at der var et og andet at rette paa dette Forhold. Han mente imidlertid, det kunde ske administrativt og erklærede, at Regeringen var betænkt paa at drage Om-sorg derved. Jeg har ikke lagt Mærte til, at der i saa Henseende er sket noget siden sidst, men maatte den højtærede Minister under Sagens senere Forhandling vil kunne oplyse os om, at dette dog har været Til-fældet. Det skulde selvfølgelig glæde os, men vi tro for øvrigt ikke, at en tilfredsstillende Ordning af dette Forhold vil kunne naas ad administrativ Vej. Der maa sikkert en ny Lovordning til, og da vi nu ikke have set, at den høje Regering i denne Samling har gjort Skridt til at bringe Sagen frem paa den Maade, saa er det altsaa, at vi have set os foranledigede til paa ny at bringe dette Spørgsmaal frem, der sikkert ogsaa ligesom det forrige, som min ærede Medforslagsstiller (S. C. Christensen) nu indbragte Forslag om, hører til de "Tidens Krav", som bør løses.

Men idet vi saa have taget Sagen frem paa ny, er det dog sket paa en anden Maade end i Fjor. Det Forslag, vi forelagde i Fjor, gik jo ganske simpelt ud paa dels at indføre den samme Valgfrihed for Folketirkens Medlemmer, som jo allerede i Forvejen er til Stede for de Egtepar, hvoraf i alt Fald den ene er uden for Folketirken, med Hensyn til, paa hvilken Maade de ønske at vies, borgerligt eller kirkeligt, og samtidig indføre Frihed for Præsterne til at vie eller lade være at vie. Vi opfattede dette vort Forslag som en væsentlig Snudekommen fra vor eller, som jeg maatte tør sige, fra Venstres Side over for de konservervative Anstuelser paa dette Punkt, og vi troede at have særlig Grund til at opfatte vort Forslag saaledes i den Omstændighed, at Sjællands nuværende Biskop i sin Tid havde indtaget netop dette Standpunkt og stillet et Forslag, som Ord til andet faldt sammen med det, vi her opstillede. Desuagtet mødte jo vort Forslag bestemt Afvisning fra den højtærede Ministers Side, og vi have ikke set det støttet fra anden konservativ Side hverken i eller uden for denne Sal. Den højtærede Minister udtalte jo endog, at naar man skulde gaa til en Forandring paa dette Punkt, hvad han ganske vist ikke ansaa Tiden for at være kommen til endnu vilde det være det rette at gaa over til det almindelige borgerlige Egteskab som fælles Regel for alle. Under disse Forhold vil det sikkert ikke ændre nogen, at vi ikke have fundet Anledning til at stille os paa samme Standpunkt som i Fjor, men denne Gang